

**HEMELVAARTSDAG, donderdag 25 mei. Grote- of St. Bavokerk
te Haarlem.**

te gast:
The Bowling Green State University Chorale (Ohio, VS)

A.introitus

- 1.vooraf orgelspel door Anton Pauw
- 2.**koorzang** tijdens binnenkomst
- 3.welkom (kaarsen, korte stilte)

B.voorviering

- 4.bemoediging en drempelgebed
- 5.aanvangspsalms: psalm 97: 1,2,6 gemeente + orgel
- 6.kyrie-gebed door Welmoet
+ gezongen kyrie door koor
- 7.**lofzang door koor**

C.dienst van het woord

- 8.lied voor de schriftlezing door **koor**
- 9.schriftlezingen: Handelingen 1:1-11 / Johannes 16:16-20
- 10.lied na de schriftlezing door **koor**
- 11.korte meditatie
- 12.lied na de preek: gezang 234: 1,2 gemeente + orgel

D.dienst van gaven en gebeden (naviering)

- 13.gebeden: voorbedes / stil gebed / **koor** zingt het Onze Vader
- 14.kollekte (orgel improvisatie tijdens rondgang)
- 15.slotlied: gezang 321: 1-4 gemeente + orgel
- 16.zegen (**koor** zingt 'Amen')

- 17.afsluitend lied door het **koor**

ouderling van dienst: Hulda de Ziel

diaken van dienst: Welmoet Band

organist: Anton Pauw

voorganger: Jurjen Beumer

**HEMELVAARTSDAG, donderdag 25 mei. Grote- of St. Bavokerk
te Haarlem.**

'Nog een korte tijd en gij ziet Mij niet meer, en nogmaals een korte tijd en gij zult Mij zien.'
(Johannes 16,16)

Een meditatie door Jurjen Beumer

1.

Onze tekst lijkt op algebra, op een ingewikkelde constructie, en zo ervaren de leerlingen het ook. 'Wat is dit, dat Hij zegt: Nog een korte tijd. Wij weten niet wat Hij bedoelt.' (vs 18)

Nog een korte tijd. Jezus zegt deze woorden vooraf aan zijn Goede Vrijdag. Zijn zending, zijn missie is bijna ten einde. Voor de ogen van de mensen ('de wereld') is het een fiasco geworden, een mislukte opstandeling aan het kruis. Een beweging van hoop door de machthebbers in de kiem gesmoord. Voor Jezus zelf echter is dit alles een beweging naar de Vader (17), een beweging voorbij de listen en intriges van de wereld, een weg naar het licht.

Deze intimiteit tussen Jezus en zijn Vader is het hart van het Johannes-evangelie. Een boodschap, een gebeuren, een relatie die zich over de eeuwen heen uitstrekt tot ons vandaag. Jezus zegt: daar waar ik was, bij de Vader die ook Moeder is, dáár is het ook waar jullie vandaan komen, daar ligt ook jullie oorsprong en bestemming, daar bij die Eeuwige Bron van Liefde. Mijn *korte tijd* op aarde is bedoeld om te laten zien en jullie te laten ervaren hoe die goddelijke liefde vlees en bloed kan worden; in mijzelf, maar vooral ook in jullie. Wie ik ben, zijn jullie ook (m.n. in hoofdstuk 17). Het is maar een *korte tijd*, maar het is genoeg. Ik ga nu weg en laat jullie de Trooster na (16:5-15).

Het is goed dat ik wegga, niet om jullie aan je lot over te laten, maar opdat ikzelf mijn Geest niet in de weg sta. Nu kunnen jullie een eigen creativiteit ontwikkelen, een eigen geestkracht. Nu kunnen jullie laten zien hoe het is om te leven vanuit je eerste oorsprong, een nieuwe vitaliteit, een menselijke aanpak en inrichting van de samenleving, een de kerk die nieuwe geestkracht ontwikkelt.

We kennen dat wel, soms zit iemand zo lang op dezelfde plek dat hij anderen blokkeert. Een leraar bijvoorbeeld die alsmaar dezelfde lessen afdraait en daardoor zijn klas én zichzelf in de weg zit. Of iemand die al heel lang in een bepaald bestuur zit en bij elk idee dat ter sprake wordt gebracht zegt: o, dat ken ik al, dat hebben we ooit al eens gedaan. Vreselijk, elke vernieuwing wordt geremd. Of een dominee, een kerkeraad ... ik kan nog lang doorgaan. Ook wij zouden veel meer moeten zeggen: *nog een korte tijd* ... Ook ter voorbereiding op de tijd dat we inderdaad moeten ophouden en vaarwel moeten zeggen aan onze aardse plek. Want hopelijk zitten we dan niet te vastgeroest.

2.

Hemelvaart is eigenlijk het definitief maken van Pasen. Want al vindt de wereld de hele Jezusbeweging een fiasco, in gelovig perspectief, dwz met de ogen van het hart die kijken vanuit de oorsprong, is juist dit 'waardeloze' leven nu precies het leven dat leven voortbrengt, dát is opstanding, verrijzenis. Wat wij doorgaans voor dood en doodlopend verklaren: een wereld zonder oorlog, een wereld zonder honger, mensen die leven vanuit hun diepste verlangen, precies daarvan zegt het evangelie moet je het hebben. Hemelvaart geeft aan Pasen een solide basis door het te verankeren in de hemel, dwz door hét terug te brengen, door Hém terug te brengen, bij het Begin, bij God zelf. Nu Jezus terug is op de plaats waar hij hoort, bij de Vader ('zittende ter rechterhand Gods'), nú kunnen ook wij komen, want niemand komt tot de Vader dan door Hem.

Dit alles is veelzeggend, want de gang naar de hemel is nodig voor de gerechtigheid op aarde. Zonder de hemel loopt het spaak op aarde. 'Hemel' staat voor datgene wat nog komen gaat op aarde, zonder 'hemel' is de aarde een duistere plek. 'Hemel' is alles wat van God is, Jezus heeft dat op aarde gebracht. Nu zijn u en ik aan de beurt, en het gaat moeizaam, er is geschrei en geweeklaag (vs 20). De wereld, alle haat en nijd van het tv-scherf zit op mijn netvlies; mijn leven, de gewenste eenheid vaak zijn het niet meer dan brokstukken. Maar, uw blijdschap zal tot vreugde worden, zoals een vrouw door de pijn van de weeën een nieuw leven baart. Wij mensen lijken uitgeleverd aan de *korte tijd* van onze levensdagen, maar achter de tranen brandt nieuwe hoop.

'*Nogmaals een korte tijd* en Gij zult mij zien'. '*Nogmaals een korte tijd*' is de tijd ná de korte tijd van Jezus' tijd op aarde. '*Nogmaals een korte tijd*' is de tijd die uitstaat tot God zal zijn alles in allen. Langzaam vloeit de vreugde terug in ons bestaan, langzaam leren we kijken naar de aarde met de ogen van de hemel, langzaam vraagt de geest aan ons om mee te doen. En voor we het weten is het Pinsteren, uw leven, mijn leven in vuur en vlam, de Geest die alles wegblaast wat de hemel in de weg staat, een kerk die present is, een hart getroost.

Hemelvaart

De Heer is opgetogen
Hij steeg boven ons uit.
Wij staan met onze ogen
voor een beslagen ruit.
Daarop heeft Hij geschreven:
Ik laat je niet alleen.
Een glimlach van zijn vrede
valt door die woorden heen.

De Heer is in de wolken,
onttrokken aan ons oog.
Maar Hij heeft alle volken
Zijn Koninkrijk beloofd.
Al blijft Hij nu verborgen
in teken en in taal,
straks op de nieuwe morgen,
zien wij Hem allemaal.

(uit: Alles wordt nieuw, deel III, lied 27 door Hanna Lam)